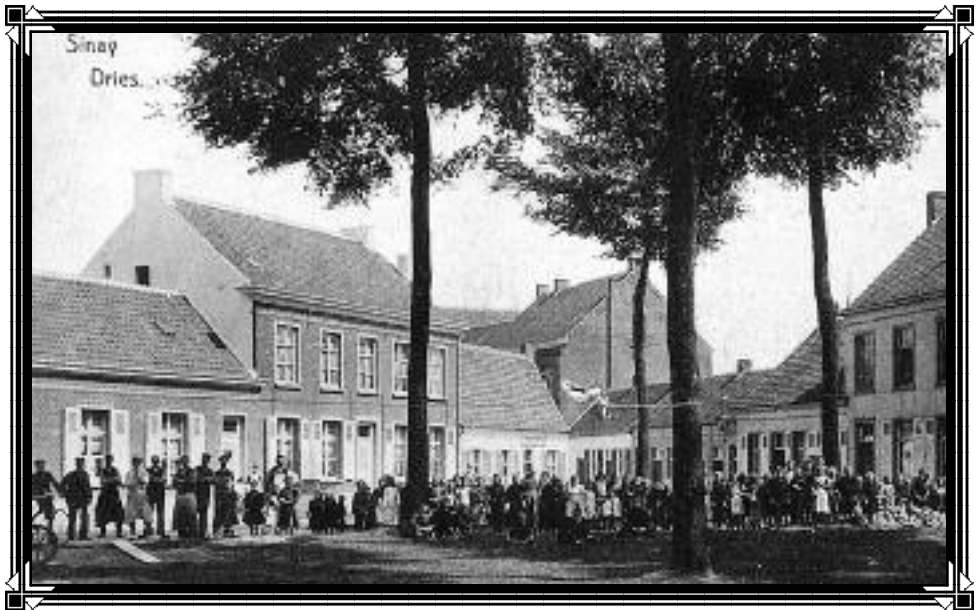

Sinaïek

Tijdschrift van Heemkring
"Den Dissel" Sinaai

Dries Noord 1910

Inhoud:

Disselingen Etienne De Meester	blz. 51
Den Dries-noord en zijn bewoners - deel II Georges Tallir	blz. 52
De reisverslagen van Marinus Geubels Annemie Bogaert	blz. 54
“Heilige Catharinaprocessie” en “Mariaverschijning” Ronny De Mulder	blz. 56
50 Jaar Sint-Franciscus Duizend Appels Georges Tallir	blz. 58
Kroniek 1948 Etienne De Meester	blz. 61
Overledenen 2002 Etienne De Meester	blz. 63

Sinaïek is een uitgave van heemkring “Den Dissel” en verschijnt 4 keer per jaar.
Redactie: Annemie Bogaert, Annelies Coppieters, Jos Daems, Peter De Cauwer,
Etienne De Meester, Marleen De Poortere, Karel Strobbe, Georges Tallir.
Eindredactie: Annemie Bogaert, Beukenlaan 24 9112 Sinaai
V.U. Etienne De Meester, Edgar Tinelstraat 28 9112 Sinaai

Disselingen

Een eigen lokaal

Onze zoektocht naar een lokaal kende succes. Het college van burgemeester en schepenen besliste het kleinste lokaal op de eerste verdieping van het gemeentehuis vanaf september kosteloos ter beschikking te stellen van onze heemkring. Daardoor hebben we een eigen stek om te vergaderen, een documentair archief bij te houden en onze werking uit te bouwen. Het is onze bedoeling om in de toekomst beter bereikbaar te zijn door tweemaal per maand ons lokaal open te stellen voor belangstellenden op zaterdagvoormiddag. Later meer daarover.

Ledenaantal

Dank zij de schenking van het boek "75 Jaar Davidsfonds" door het bestuur aan de leden van het Davidsfonds en door de spontane aansluiting van een 80-tal anderen zijn we goed op weg om de kaap van 200 leden te bereiken. Daarmee zijn we momenteel heel tevreden. Eind september verschijnt het 4de nummer van Sinaïek. Alle leden zullen een gebundelde versie van de 1ste jaargang ontvangen.

Lijkwagen

De lijkwagen van vroeger staat terug in Sinaai, voorlopig bij Georges Vercauteren. Uit een eerste inspectie blijkt dat er wel wat restauratiewerk noodzakelijk is. Wie voelt zich geroepen? Enige kennis van een wagen en wat handigheid bij het schilderen zijn aan te bevelen. Het zoeken naar een vaste standplaats gaat ondertussen verder. Geïnteresseerden om mee te helpen kunnen contact opnemen met de redactieleden.

Molensteen

Op onze vraag is de molensteen (afkomstig van de molen op de Molenhoek), die jarenlang onder het aambeeld in de smidse van Gerard Raes lag, in Sinaai gebleven. De eigenaars hebben hem in het voortuintje van het nieuw gebouw op de Hulstbaan goed zichtbaar ingepast.

"Kunst uit Sinaai"

Ook dit jaar werkt heemkring Den Dissel mee aan "Kunst uit Sinaai" ter gelegenheid van de septemberjaarmarkt. Voor de opening van dit weekend op zaterdag 24 september hebben we een gaste uitgenodigd die ons alles zal vertellen over de twee schilderijen in de raadzaal van het gemeentehuis. Zowel de "Processie H. Catharina" als de "Verschijning O.-L.-Vr. van Salette" zijn onlangs gerestaureerd. Daarnaast organiseren we onze 3de fototentoonstelling, ditmaal over 3 uiteenlopende onderwerpen: de bijeenkomst van 50-jarigen, een stukje geschiedenis van de paters op Duizend Appels en foto's van de familie Van Weymersch en hun marionettentheater.

Schenking

Van Florent en Maria Creve -Van den Bossche ontvingen we 2 ingelijste diploma's van het schooljaar 1929-30 uitgereikt door de Lagere Aangenomen Jongensschool.

Etienne De Meester

Den Dries-noord en zijn bewoners - deel II

33. Brouwerij St.Hubertus, de latere Capoen, wordt opgericht in 1853 door de familie Verberckmoes. In 1890 wonen hier Louis Van de Velde (brouwer) en zijn echtgenote Anna Paulina Verberckmoes in het huisnr. 36. In hetzelfde pand in nr. 38 wonen ook Sofie Verberckmoes (rentenierster) en haar huishoudster Marie-Louise Parijs. De familie Van de Velde-Verberckmoes heeft twee kinderen: Jozef, die op 22-jarige leeftijd overlijdt en Marie, die in 1904 huwt met Jozef Verstraeten uit Waasmunster. Jozef wordt de nieuwe brouwer. Vijf kinderen verrijken de familie: August, Gustaaf, Martha, Romain en Willem. August is de volgende brouwer, op zijn beurt opgevolgd door zijn zoon Dirk Verstraeten. In 1961 neemt Brouwerij Aigle Belgica (BAB) onder leiding van Herman Coddens de produktie over. De Capoen wordt gebrouwen tot 1971. In 1979 verwerft de familie De Troyer-Vermeiren de oude brouwerij. De familie Verstraeten speelt een rol in de plaatselijke politiek. Zo is Jozef Verstraeten burgemeester van 1910 tot 1919 en Willem Verstraeten van 1942 tot 1944.

34. De rondtrekkende poppenspelersfamilie Van Weymersch-Quinnart, afkomstig uit Huise (deelgemeente van Zingem) vestigt zich in 1844 op den Dries. De enige zoon Charles-Louis huwt in 1850 met Stephanie Verlee uit Moerbeke. Ze krijgen tien kinderen, waarvan er negen ongehuwd blijven, behalve Julie-Mathilde, die met Gustaaf Vlaminck trouwt. Zij oefenen in de ouderlijke woning verschillende beroepen uit zoals bakker, schilder, schoenmaker, naaister en ook een winkel mocht uiteraard niet ontbreken.

We vinden de familie Van Weymersch terug in het culturele leven van Sinaai; zo zijn ze bijzonder actief in de Conscience Kring, de harmonie en de toneelvereniging. In 1940 overlijdt Edmond-August als laatste Van Weymersch op negentigjarige leeftijd. Na de familie Van Weymersch betreft Dokter Verschaffel enige jaren het pand. De familie Romain Verstraeten-Yvonne Derkinderen zijn de volgende bewoners. In 1980 verhuist Yvonne naar een woning naast het gemeentehuis.

35. De dokterswoning van Alfons Weytens. Vanuit Heurne (deelgemeente van Oudenaarde) komen omstreeks 1895 Alfons Weytens en Maria Cuyckens zich in Sinaai vestigen. Hij is geneesheer. Drie zonen en vier dochters worden in het gezin geboren. Aimé en Oscar starten een jacquardweverij, die blijft werken tot 1970 en gevestigd is in het Wijnveld (vooraan links). Oscar Weytens is burgemeester van Sinaai van 1962 tot 1965. Robert wordt priester en is o.a. pastoor in Merelbeke en Gent St.-Martinus. Hij komt terug naar Sinaai en overlijdt er op 63-jarige leeftijd. De dochters Gabriëlle en Maria blijven in het ouderlijk huis wonen, Aline treedt in het klooster bij de Reparaticen als Zuster Anna. Godelieve huwt met Jan Eyserman en

woont op het bedrijfsterrein van de weverij in het Wijnveld.

Na het verlaten van zijn bakkerij neemt Dirk De Beule de woning over van de familie Weytens en maakt van het pand twee woningen. De eerste bewoner van deel a is Renaat Schampheleare tot 2002. Dirk De Beule bewoont zelf deel b.

36. Leon Paelinck woont oorspronkelijk op de andere hoek van de huizenrij, (zie nr. 21) maar neemt later hier zijn intrek. De volgende bewoners zijn Emiel De Maesschalck en Mathilde Van Damme. De oude woning wordt afgebroken midden de jaren '30. In opdracht van de familie Verstraeten (brouwerij) bouwt Jozef Smet een nieuw pand. Marcel De Witte komt er zich vestigen als kapper; het is tevens herberg "de Halve Maan", zoon Dirk zet later de zaak verder. Hij verhuist later naar de overkant van de straat. Het gebouw is enkele tijd onbewoond. Het wordt later overgenomen door Dirk De Beule, die er zijn bakkerij in onderbrengt (nu bakkerij Adam).

Georges Tallir

De reisverslagen van Marinus Geubels

In het laatste nummer van de eerste jaargang van onze Sinaïek willen we ook de kroniek van de familie Geubels afronden. Zoals beloofd doen we dat met een bijdrage over Marinus Geubels. We konden daarvoor gebruik maken van de notities van de heer Jean Statius uit Gent, die een nakomeling is van Raphaël Geubels (zie Sinaïek jg. 1 nr. 1) en heel wat opzoekingswerk over de familie deed.

Marinus werd op 23 februari 1735 in Sinaai geboren als vijfde van de negen kinderen van Egidius Geubels en Johanna Van Eynde. In 1750 trad hij in bij de ongeschoeide karmelieten in Dendermonde en werd Pater Michael. Maar dat betekende in geen geval dat hij uit de wereld trad! Integendeel, in 1758 ondernam Pater Michael een voetreis naar Rome en kreeg daarna blijkbaar de reismicrobe pas goed te pakken: op 25 juni 1770 verliet hij het klooster in Dendermonde voor een driejarige reis naar Jeruzalem. Naar aloude familietraditie schreef hij zijn ervaringen neer en zijn moeder liet ze in twee boekjes drukken: in 1780 verscheen het verslag van de heenreis onder de titel 'Jeruzalemsche Reyze', in 1786 verscheen het vervolg onder de titel 'Den wederkeerenden Pelgrim'¹. Of Johanna het verschijnen van het laatste boek nog heeft meegemaakt is onzeker, want ze stierf op 1 maart 1786.

Dat een reis Dendermonde - Jeruzalem in de 18de eeuw een hele onderneming was, blijkt al uit de eerste bladzijde van elk boekje, waar in enkele zinnen wordt weergegeven waaraan de lezer zich kan verwachten. We geven beide teksten integraal weer.

De 'Jeruzalemsche Reyze' wordt aangekondigd als een boekje:

Waer in klaerlyk, stichtig en vermaekelyk word uytgedrukt syn vertrek uyt de Nederlanden nae Roomen, Napels, den Berg Vesuvius, Peut Soli, Messina, Calabrien, Sicilien, den Berg Etna, Catanien, wooninge in het berucht Eyland Malta, voords nae Smyrna, passagie door de Middeldandsche Zee, Egypten-land, Syrien, Palestinen, den H. Berg Carmelus, Jaffa, syne treurige gevangnisse der Arabiers, en vele andere plaetsen doorreyst te water en te lande, benevens menigvuldige rampen en vremde ontmoetingen etc.

¹ In de universiteitsbibliotheek van Gent bevindt zich nog een exemplaar van beide boekjes.

Als dat niet uitnodigt tot lezen! De terugweg verliep via een andere route, want op de eerste bladzijde van 'De wederkeerende Pelgrim' lezen we

Waer in klaerlyk, stichtig en vermaekelyk word uytgedrukt syn vertrek uyt de H. Stad Jeruzalem, met een kort beschryf des Bergs Carmeli, van de stad Nazareth, een Groot deel van Gallileën, den hoogvermaerden Libanus in Syriën, de Middellandsche Zee en syne perykelen aldaer geleden, syne aenkomste in de Haeve van Marcellien, voorders door Provence, Italiën, de Republique van Genua, Livorno en meer andere Steden op la Santa Casa ofte Loretten, Padua, Venetiën, Triest, Dalmatiën, Corinthiën, Styriën, Oostenryk, de Edelen Stad Weenen, ook een deel van Hongariën, Beyeren en Duydsland, het Land van Luyk, en zoo in het Vaderland etc.

Pater Michael had dus op zijn reis naar Jeruzalem een groot deel van de wereld gezien en wou zijn wedervaren met zijn landgenoten delen. In beide boekjes beschrijft hij zijn reisweg, geeft aan welke vervoermiddelen hij gebruikt, waar hij logeert, wie hij ontmoet en wat hij het vermelden waard vindt. Zowel de heen- als de terugreis combineert hij met vrienden- en familiebezoek en neemt daar rustig de tijd voor. Hij komt op zijn reis ook vrij veel landgenoten tegen; zo vindt hij in Lyon een boekdrukker en schoenmaker uit Brugge en trekt in Italië enkele dagen met een Gentenaar op. Als vervoermiddelen vermeldt hij *de been-carosse*, *de hertdraever* (= rijpaard), *de cabriolet* (= tweewielig rijtuig), *de barge* (= door paarden getrokken boot), *de voiture*, *het schip*, *ezels*, *muilezels*, *een chaloupe* (= een boot zonder dak), *kemels*, *een felouque* (= een zeilboot) en *de diligentie* (= koets). Wanneer zijn schip vanuit Marseille in Corsica aankomt, moeten ze 5 dagen in quarantaine, omdat er pest in Marseille zou geweest zijn. Hij ziet de Etna branden en krijgt op Malta een zonnslag; hij wordt op weg naar Jeruzalem door 'Arrabiers' gevangen genomen en krijgt slagen op zijn voetzolen als hij probeert te ontvluchten. Uiteindelijk blijft hij 38 dagen in Jeruzalem, waarvan 30 in gevangenschap. En dan vat hij de terugreis aan; in Marseille, waar zijn schip weer in quarantaine moet, besluit hij om over Italië terug te keren. Op 12 oktober 1773 komt hij bij zijn zwager Jan Van de Voorde in Waasmunster aan. Hij besluit: *'Mijne oude moeder, zusters, broeders, & content zijnde, en ik niet minder hebben van hun te saemen mijn afscheid genomen en ben den 21 november 1773 nae de stad Dendermonde gecabriolet. In het klooster prior pater Gerardus.'*

Voor eventuele reislustigen geeft hij nog een toemaetjen:

Gend - Parys postweg 63 uren
Parys - Lions 100 Vlaemsche uren
Lions Marcellien 50 provintie uren tenminste 80 vlaemsche
Marcellienen - Malta 900 Italiaense mijlen 530 vlaemsche uren
470 mijlen tot Larnica eiland Cyprus
Larnica - Jaffa 170 mijlen
Jaffa - Jeruzalem 42 mijlen
Rome Jeruzalem 700 uren
Gent Rome 350 uren langs Vrankrijk

Misschien een idee voor uw volgende vakantie?

Annemie Bogaert

“Heilige Catharinaprocessie” en “Mariaverschijning” opnieuw in Sinaai

Na maandenlange afwezigheid zijn de twee (waardevolle) 19de eeuwse schilderijen “Processie van de H. Catharina” en “Onze Lieve Vrouw van Salette” opnieuw te bezichtigen in de raadszaal van het gemeentehuis van Sinaai.

In 2004 beschreef Els Baetens van de stedelijke musea in het januarinumnummer van Info Sinaai hoelang het restauratiedossier is blijven aanslepen. Reeds in 1973 zou het toenmalig gemeentebestuur daartoe aanstalten gemaakt hebben, maar het was uiteindelijk de firma Profiel uit Lovendegem die in 2004 de klus klaarde in opdracht van het huidige stadsbestuur voor een totaalbedrag van 6.445,- EUR.

Van “**Onze Lieve Vrouw van Salette**” is geweten dat het echte Kunst uit Sinaai is; het is namelijk van de hand van Pieter Verschelden (1812 - 1857), Sinaaenaar en oudoom van de toenmalige burgemeester. Het werk werd zo’n 30 jaar geleden door het echtpaar Van Goethem - De Waele aan het gemeentebestuur geschonken. Het stelt de verschijning voor van ‘*Onze Lieve Vrouw als wenende vrouw met helder, stralend kleed aan twee jonge schapenhoeders*’.

Over de “**Processie van de H. Catharina**” van Gustav Buschmann (1818 - 1872) lezen we in de brochure “10maal Kunst uit Sinaai”¹ dat het dateert uit 1845 en dat het toenmalige gemeentebestuur het schilderij liet maken op kosten van de staat nadat het in de prijzen was gevallen bij een loting van één of ander fonds ‘*ter aanmoediging van de schilder- of beeldhouwkunst*’. De nog prille Belgische staat zocht zijn nationalisme en eenheid te versterken met initiatieven die een gezamenlijk Belgisch verleden konden oproepen. Als onderwerp werd gekozen voor een lokale variant van de Catharinalegende (ondertussen weten we echter dat de naam *Sinaai* een veeleer Germaanse oorsprong heeft, die verwijst naar waterrijk land²). De kerkfabriek betaalde de transportkosten, het ophangen en de lijst.

¹ Annemie Bogaert: “De overbrenging van de relikwieën van de H. Catharina” in “10maal Kunst uit Sinaai, 1993, uitgave Dorpsraad

² Annemie Bogaert, *ibidem*.

De legende

De H. Catharina (voor haar bekering Dorothea genaamd) zou een in de 3de eeuw in Alexandrië geboren aristocrate geweest zijn, die zich ten tijde van de christenenvervolgingen zodanig aangetrokken voelde tot het nieuwe geloof dat ze het gewaagd had om de Romeinse keizer Maxentius publiekelijk te verwijten dat hij de christenen te hard aanpakte. Deze nam haar gevangen en bracht haar voor een rechtbank van 50 heidense wijsgeren, doch zonder het verhoopte resultaat, want Catharina wist zelfs haar rechters te bekeren. In een nieuwe poging om haar tot inkeer te brengen liet de keizer haar martelen, maar zelfs gebonden op een foltertuing met wagenwiel met ijzeren pinnen hield haar geloof stand. Het wiel echter brak op miraculeuze wijze, waardoor ze ook de poging tot radbraken overleefde. Uiteindelijk liet de keizer haar met een zwaard onthoofden, waarna engelen haar lichaam naar de berg Sinaï brachten om het te begraven op de plaats waar Mozes het brandende braambos had gezien.

De kruisvaarders brachten de verering van de H. Catharina mee naar het Westen. Op het schilderij is het Boudwijn IX, graaf van Vlaanderen en keizer van Constantinopel in hoogsteigen persoon die de relikwieën naar Sinaai brengt. Feit is in elk geval dat de Sinaainaren deze populaire heilige ooit tot patrones kozen en het Catharinawiel opnamen in het gemeenteschild, dat trouwens een prominente plaats kreeg op het schilderij van Buschmann. Niet vreemd daaraan is wellicht ook het fameuze Sinaï- of Catharinaklooster, dat de Byzantijnse keizer Justinianus in de 6de eeuw liet bouwen aan de voet van de Sinaï- of Mozesberg in Egypte. Dit klooster van de Orde van de Sinaï (nauw verbonden met de Grieks-orthodoxe kerk) zou, samen met het bijhorende dorpje, nog steeds erkend zijn als 'onafhankelijk van kerken en staten', vergelijkbaar met Vaticaanstad.

Op het schilderij zien we naast Boudewijn IX en zijn kruisvaarders ook Balduinus van Bocla (Boudewijn van Boekel), de Benedictijnermonnik van de Sint-Pietersabdij van Gent die omstreeks 1200 het klooster van Baudeloo stichtte. De naam Baudeloo is trouwens afgeleid van 'Boude(wijn)' en 'loo' (bos) en betekent dus eigenlijk: bos van Boudewijn.³

Oorspronkelijk vond het schilderij onderdak in de kerk, maar in de jaren '70 van de vorige eeuw verhuisde het naar het gemeentehuis. Waarom dat gebeurde, is voer voor historici.

De restauratie

Van beide schilderijen werd de picturale laag gereinigd en werden de spieramen behandeld tegen houtworm. Bij het Catharinaschilderij werd ook de imposante omlijsting aan een grondige restauratie onderworpen. Zo werden o.a. de ontbrekende stukken opgevuld en het geheel met bladgoud bedekt.

Ronny De Mulder

³ Annemie Bogaert, ibidem.

50 Jaar Sint-Franciscus Duizend Appels

Vijftig jaar geleden werd op Duizend Appels de Sint-Franciscuskerk ingewijd. Dit feit werd op 15 augustus 2005 herdacht. Een mooie gelegenheid voor een terugblik op het ontstaan van het bos met kasteel en kerk.

In de meest zuid-oostelijke uithoek van de gemeente in de nabijheid van het station tussen Hooimanstraat en Wijnveld (eerder Stationstraat en daarvoor Callestraat), treffen we het bospark aan met daarin een kasteel, kerk, feestzaal, school en de gebouwen van de VVKSM (scouts).

In de loop van 19e eeuw onderging de omgeving een grondige wijziging, in 1811 kwam een rechte verbinding tot stand vanaf Limietstraat/Wilgenstraat tot Hooimanstraat/ Schrijberg. Een tweede ingreep gebeurde in 1843, met de aanleg van de spoorweg Antwerpen-Gent. Het hele gebied was begroeid met sparren en was een uitloper van de Waasmunsterse bossen. Tegen deze achtergrond moeten we het ontstaan van het domein zien.

De Brusselse grondeigenaar Edmond De Schampelaere erfde van zijn vader in 1845 ongeveer tweeduizend roede bos. Advocaat Frans Bellemans kocht in 1858 deze grond in de nabijheid van het station van Duizend Appels, dat in 1847 in gebruik genomen was. Bijna onmiddellijk werden een lusttuin met vijver aangelegd. Men sloot het hele domein af met een haag in groene beuk en liet aan het punt waar Hooimanstraat en Wijnveld samenkomen een brede toegang vrij. Deze oprit kreeg een monumentaal hek tussen twee stevig gebouwde pijlers. Deze staan nu nog overeind.

Om het domein naar behoren te onderhouden werd aan de noord-westelijke rand een huis met stallingen gebouwd; dit kasteleinshof werd in 1859 voltrokken. Een zekere Vital Meulewater was de eerste bewoner, gevolgd door Jozef Van Daele in 1865 en zijn zoon Theodoor in 1907. De laatste pachter was Theofiel Van Britsom, die er in 1927 zijn intrek nam, samen met zijn echtgenote Louisa Vaerendonck. Van de pachter werd verwacht dat hij instond voor het onderhoud en de bewaking van het domein. Theofiel overleed in 1989. De hoeve werd verkocht.

In 1865 werd het kasteel gebouwd; volgens de inscriptie aan het kasteel was de bouwmeester P. Van Haver. Aan het oorspronkelijke concept is weinig gewijzigd: het is een vierkant gebouw van ongeveer twaalf meter zijde, met twee verdiepingen boven de zogenaamde kelderverdieping. Drie hoektorentjes sieren het dak. Binnenin is het een aaneenschakeling van kleine kamertjes.

Het kasteel werd door Frans Bellemans uitsluitend als "buitenverblijf" gebruikt. Nooit was er iemand van de familie in de bevolkingsregisters van Sinaai ingeschreven. Geleidelijk aan vergrootte de eerste eigenaar zijn bezittingen rond het kasteel: waar zijn eerste aankoop een oppervlakte had van 2,63 ha bezat hij bij zijn overlijden in 1881 niet minder dan 13, 14 ha in één blok rond het kasteel. Deze gronden werden verpacht aan de bewoner van de kasteelhoeve.

Heeft de familie Bellemans nooit in Sinaai gewoond, toch moet de verbondenheid met de gemeente groot geweest zijn, want in 1868 werd een eeuwigdurende grafconcessie gevraagd. Het familiegraf bevindt zich tussen de negende en tiende steunbeer

aan de zuidkant van de Sint-Catharinakerk onder het glasraam van Sint-Franciscus, een schenking van Franciscus Bellemans uit 1931. Na 1881 kwam het ganse domein toe aan Regina Van Hecke, de weduwe van Frans Bellemans. Bij haar overlijden (1887) was er één erfgenaam, haar zoon Emilius (1849-1907), notaris te Sint-Niklaas. Uit zijn huwelijk met Marie-Louise Goosens

Centraal zien we Mevrouw Bellemans

(1861-1903) werden drie kinderen geboren: Gabriëlle (1885-1933), Josepha (1890-1935), gehuwd met nijveraar Isidoor Vermeire en Franciscus (1884-1944). Deze laatste erfde het familiebezit te Sinaai. Zijn huwelijk met Mariette De Brabandere bleef kinderloos. Reeds in 1942 had de fam. Bellemans-De Brabandere besloten het domein te schenken aan Pater Christophe De Keyser; de definitieve bekrachtiging van de overeenkomst had plaats in 1944, na de oorlog.

Het gebied in bezit van Pater Christophe werd na zijn overlijden eigendom van de Paters Minderbroeders der Vlaamse Provincie en had een oppervlakte van 2,63 ha; de rest bleef familiebezit.

De gronden ten noorden van de kasteleinshoeve werden later ter beschikking gesteld voor de bouw van nieuwe woonwijken; zo werd de Bellemanswijk midden jaren '70 aangelegd.

De 70-jarige Pater Christophe nam in 1944 zijn intrek in het sinds jaren onbewoond kasteeltje; over meubels beschikte hij niet, hij moest het stellen met een kreupel tafel, een stoel en een oude kachel. De eerste missen werden gedaan in het kamertje dat op een gang uitkwam; ze werden bijgewoond door de bewoners van de wijk en de Canadese soldaten die er nog ingekwartierd waren.

Pater Christophe

De volgende stap was de bouw en inrichting van een hulpkerk. Door bemiddeling van minister De Schrijver kon beslag gelegd worden op een oude Duitse legerloods; deze was van 1945 tot 1955 in gebruik als gebedsruimte en werd nadien omgebouwd tot feestzaal; een functie die ze nog altijd vervult. Aan feestruimte heeft men op Duizend Appels steeds behoefte gehad, want naast de hulpkerk kwam een eerste feestzaal, die in 1953 afbrandde.

De nood aan een echte kerk werd groter en met de komst van de legendarische Pater Raynerius, Renier in de volksmond, werd de grote promotor en verzamelaar van fondsen voor de bouw van een nieuwe Sint- Franciscuskerk gevonden. Op 14 augustus 1955 werd ze ingewijd door Mgr. Stappers en Pater Regelatus, overste. Reeds vijftig jaar vinden de bewoners van de wijk hun weg naar de erediensten in hun kerk. De grote droom ooit een parochie te worden ging nooit in vervulling. De laatste pater die het kasteeltje verliet was overste Antoon Seurnyck. Met hem werd in 1994 een punt gezet aan een vijftigjarige aanwezigheid van paters Franciscanen in ons dorp. Een dertigtal paters verbleven in die periode korte of soms lange tijd in het mooie kasteeltje.

Met het verdwijnen van de paters bleef het domein verweesd achter. Er werden andere eigenaars voor het patrimonium gezocht en uiteindelijk viel het domein in vier stukken uiteen. Het bosgedeelte met daarin de lokalen van de VVKSM Sint-Franciscus (scouts) werd eigendom van de stad Sint-Niklaas. Het kasteeltje en de feestzaal gingen naar van het ACW en de beschutte werkplaats voor kansarme jongeren onder de naam van "Centrum Voor Levensvorming" vond er een onderkomen. De feestzaal werd volledig gerenoveerd en zal één dezer dagen in gebruik kunnen genomen worden. De kerk tenslotte valt onder de hoede van de kerkfabriek Sint-Catharina en het schooltje behoort tot de schoolgemeenschap Sint-Catharinascholen Sinaai.

Georges Tallir

Pater Raynerius

KRONIEK 1948

-09 mei: sport- en missiehoogdag

Op zondag 9 mei organiseerde het Katholiek Vlaams Sportverbond (KVS) voor de tiende keer zijn jaarlijkse missiewedstrijd, ditmaal op het terrein van SK Sinaai. Het was Mgr. Cuvelier, Redemptorist en gewezen apostolisch vicaris van Leopoldstad, die het voorzitterschap aanvaardde. In de optocht naar het terrein in de Vleeshouwersstraat, na het Pontificaal Lof, stapten naast de spelers van de Oost-Vlaamse en de Antwerpse ploeg, al de sympathiserende verenigingen van Sinaai. Gans de leiding van het KVS en een vertegenwoordiging van bijna elke aangesloten club waren aanwezig. Een afgevaardigde van Mgr. Calewaert en tal van geestelijke en burgerlijke notabelen volgden de wedstrijd vanop de eretribune. Vooraf speelden de Sinaainaren tegen de Sinaainezen, twee ploegen met Sinaaise jongeren. Het was een grote eer voor de plaatselijke voetbalclub om deze hoogdag van het KVS te mogen organiseren. Naast propaganda voor de katholieke voetbalverenigingen was het ook een organisatie ten voordele van de missies. Met de opbrengst kon men zwarte jongeren tot priester opleiden.

-27 juni: wijding nieuwe klok

Op 4 november 1943 werd de grote klok door de Duitsers uit de kerktoren weggehaald. Door de vrijgevigheid van de parochianen was het mogelijk een nieuwe te laten gieten in de klokkengieterij Michiels in Doornik. Op de avond van 24 juni werd zij op Zwaanaarde opgewacht en daarna in stoet op een mooi versierde wagen overgebracht naar de kerk.

De wijding en zalving van de nieuwe klok door deken Schelfhout vond plaats op zondag 27 juni, tussen de Vespers en het Lof. Peter was dhr. Oscar Weytens en meter mevr. Arnold Claus-Goedertier. Ter gelegenheid van de kermis luidde de bronzen "Catharina" van 1700 kg voor het eerst over Sinaai.

-30 augustus: inhuldiging nieuwe baan

Op maandag 30 augustus organiseerde het gemeentebestuur een intiem feest ter gelegenheid van de afwerking en de aanvaarding van de nieuwe baan tussen het station en de kaai in de Keizerstraat. Na de ontvangst van de gouverneur van Oost-Vlaanderen op het gemeentehuis vertrok de optocht naar het monument der gesneuvelden. Daar zongen schoolkinderen enkele liederen en werden bloemen neergelegd. Daarna bezichtigden de personaliteiten de nieuwe baan tot de gouverneur het traditionele lint doorknipte.

-26 september: pater Christophe overleden

Op 26 september overleed pater Christophe De Keyser (geboren te Oudenaarde op 07.09.1874 en priester gewijd op 10.03.1900) te Gent. Hij was de oprichter van de nieuwe kerk van de paters Minderbroeders op de wijk Duizend Appels, kort na de bevrijding. Als eerste overste van het Franciscushuis ontpopte hij zich tot de grote volksvriend van alle inwoners.

-22 november: verhuis postkantoor

Op 17 september overleed meester Hector Hemelaer, rustend schoolhoofd en voorzitter van de Sint-Sebastiaansgilde, te Sinaai. Daardoor kwam het zuidelijk gelegen hoekhuis naast het gemeentehuis leeg. Daar ging op 22 november het nieuwe postkantoor open. Voorheen was het gevestigd aan de overzijde van de Dries (nu kap-salon).

Etienne De Meester

Koster Armand Vermeiren, burgemeester Haelterman en klokkeluiders Emiel De Wael bij een spiksplinternieuwe 'Catharina' voor de kerk

Sinaainaren die stierven in 2002

Onder "Sinaainaren" verstaan we de personen die hier verbleven bij hun overlijden of deze die er lange tijd hebben gewoond of deze die er geboren zijn.

Gebruikte afkortingen: -e.v.: echtgenoot of echtgenote van

-w.v.: weduwnaar of weduwe van

-RH.: rusthuis

-januari

- 02 Alfons Van Aelst (80 j), e. v. Jeanne De Wolf, Edgar Tinelstraat
- 06 Antoine Joos (62 j), Klokke Roelandlaan
- 12 Desiré Wagenaer (67 j), w. v. Marie-Louise Wauters, Vleeshouwersstraat
- 13 Alma Claus (90 j), w.v. Petrus Van Damme, overleden te Gent
- 13 André Van Coppenolle (77 j), voorheen onderpastoor
- 24 Lea Aerssens (72 j), w. v. Gaston De Beule, e. v. Gustaaf Bauwens overl. te Eksaarde
- 24 Jozef De Vos (78 j), w. v. Margareta Weyn, overleden te Sint-Niklaas
- 25 Joseph Van Poucke (75 j), RH Vleeshouwersstraat
- 26 Fernand De Smedt (80 j), e. v. Alice De Volder, overleden te Sint-Niklaas

-februari

- 02 Gerardine Bruggeman (82 j), w.v. Joannes Van Speybroeck, overleden te Gent
- 03 E. H. Johan Geilleit (86 j) voorheen pastoor, overleden te Sint-Gillis-Waas
- 04 Dymphna V. d. Voorde (88 j), e. v. Wilmer Laureys, overleden te Sint-Niklaas
- 08 Alice Delacourt (84 j), w. v. Polidoor De Block, overleden te Sint-Niklaas
- 09 René Van Eynde (77 j), Stenenmuurstraat
- 10 Georgette Creve (66 j), e.v. Willy Robbrecht, overleden te Sint-Niklaas
- 11 André Baert (72 j), e.v. Liliane Van Schooten, overleden te Sint-Niklaas
- 12 Angelina Janssens (71 j), e. v. Roger De Block, overleden te Sint-Niklaas
- 13 Eliza De Leenheer (87 j), w. v. Emiel Roels, overleden te Sint-Niklaas
- 23 Gustaaf Maes (91 j), w. v. Martha Polfliet, overleden te Sint-Niklaas
- 28 Suzan Varewyck (74 j), w. v. Leo Ryckaert, Leebrugstraat

-maart

- 15 Majella Duprez (87 j), e. v. Achiel De Gols, Vleeshouwersstraat
- 19 Leopold Notenbaert (93 j), w. v. Judith De Maesschalck, overleden te Lokeren
- 26 Albert Raes (82 j), e. v. Alida Verstocken, Zwaanaardestraat

-april

- 03 Elza De Wilde (82 j), w. v. Gaston Zaman, overleden te Sint-Niklaas
- 09 Josée Delacourt (82 j), w. v. Oscar De Wilde, overleden te Sint-Pauwels
- 13 Albert Smet (61 j), e. v. Maria Zechmeister, overleden te Sinaai
- 22 Edgard Van den Bossche (86 j), e. v. Rita Haentjens, RH Vleeshouwersstraat
- 30 Georgette Baert (57 j), e. v. Roger Ruymbeek, overleden te Sint-Niklaas

-mei

- Ludwine Van Landschoot (69 j), Dries
- 03 Julien Baart (70 j), e. v. Simonne Colle, Zwaanaardestraat
- 21 Martha V. d. Bossche (88 j), w. v. Hector Strobbe, overleden te Belsele
- 29 Erik Roggeman (30 j), e. v. Anneken Van Hende, Zwaanaardestraat

-juni

- 14 Roger De Block (78 j), w. v. Angelina Janssens, overleden te Sint-Niklaas
- 17 Maurits Polfliet (80 j), e. v. Maria Audenaert, overleden te Gentbrugge
- 24 Marcel Van Riet (81 j), e. v. Livina Van Gucht, Klokke Roelandlaan

-juli

- 07 Leopold Rooman (86 j), overleden te Sint-Niklaas
- 12 Emiel Paelinck (66 j), overleden te Antwerpen
- 15 Celeste D'Heer (76 j), e. v. Firmin Apers, Hulstbaan
- 16 Julia Poppe (78 j), e. v. Aloïs De Smedt, overleden te Sint-Pauwels
- 16 Martha Van Grieken (76 j), w. v. Cyriel Wittock, Zwaanaardestraat
- 27 Robert Wielandt (58 j), e. v. Yvette Vanderstraeten, Bellemanstraat
- 27 Anna De Wilde (93 j),
voorheen overste der Zwartzusters van Filippus Neri overleden te Sint-Niklaas

-augustus

- 02 Rosa Bodi (84 j), overleden te Gent
- 04 Dionis De Mulder (83 j), w. v. Maria Van Bosch, Huize Den Dries
- 08 Lucien Smet (74 j), e. v. Georgette Bal, Dries
- 13 Lucienne De Cock (76 j), w. v. Theodoor Timmers, RH Vleeshouwersstraat
- 24 Augusta Lyssens (76 j), e. v. Frans Cool, overleden te Antwerpen
- 25 Ledy Van Bocxlaer (78 j), overleden te Woluwe-Sint-Lambert

-september

- 01 Zulma Laureys (93 j), w. v. Adolf Cornu, Puiveldestraat
- 02 Odewijn Van Eynde (18 j), zn v. Lieven en Linda Vioen, Puiveldestraat
- 09 Etienne Varewyck (58 j), e. v. Annie Durinck, Kernemelkstraat
- 20 Elodie Creve (77 j), w. v. Remi De Baere, Luitentuit
- 21 René Rooms (77 j), RH Vleeshouwerstraat
- 22 Frans Foubert (88 j), w. v. Helena Meessens, Zakstraat
- 23 Madeleine De Fré (92 j), w. v. Jozef Meuleman, RH Vleeshouwersstraat

-oktober

- 28 Anna De Smet (79 j), w. v. Will Kazimierz, Huize Den Dries

-november

- 18 Alfons Van Bossche (83 j), e. v. Leona Van Gucht, overleden te Sint-Niklaas

-december

- 02 Margueritte Pieters (91 j), w. v. Gustaaf Beirens, RH Vleeshouwersstraat
- 14 Maria Van de Vijver (96 j), w. v. Cyriel Poppe, RH Vleeshouwersstraat
- 20 Werner Smet (60 j), Grote Baan 3, Waasmunster
- 24 Maria De Buck (79 j), w. v. Nestor Bockland, Huize Den Dries
- 25 Johanna Van Eynde (78 j), e. v. Jozef De Cock, Stenenmuurstraat
- 26 Wilke Dauwe (61 j)
- 28 Marcel Durinck (75 j), e. v. Mariette Heyninck, Bellemanstraat

Etienne De Meester

